

Konjederki ni dalo ne dahniti in ne govoriti, v nezavesti je ležala.

„Na vsak način moramo poklicati zdravnika, naj že potem porečejo, kar hočejo!“ nagovarjala je Katra Mimico in kazala na nezavestno mater. Ko je Mimi prikimala, se je ta urno ogrnila z veliko zimsko ruto in je hitela vun na mraz. Mimice pa je bilo strah same, zato je poklicala enega hlapcev. Z morečo skrbjo je potem pričakovala zdravnika vsa objokana.

Ravno domov je bil prišel zdravnik od Tomiča, ko je Katra dospela v njegovo stanovanje in ga poprosila naj ide z njo.

Nekaj satanskega je zaigralo v očeh zdravnikovih in v polutemi so dobile čuden lesk.

„Torej nevarnost, skrajna nevarnost?“ mrmral je zdravnik in iskal po omarici za zdravila nečesa. Skozi okno je zakričal Rupertu naj brž osedla konja. V malo, usnjato torbico utaknil je zeleno čašico in isto pripel na sedlo. Skočil je urno v sedlo in konja stisnil v trab. Močno je drselo kovanemu konju po opolzki požlepici in zdravnik je klel, da je iskre dajalo.

Hlapec mu je prijel konja, on pa je hitel s torbo k bolnici. Poklonil se je Mimi, nato pa skrbno tipal konjederkine žile, česar se ta ni mogla braniti. Sprevidel je takoj, da bo le še nekaj čas v nezavesti, ko pa se ogreje pride zopet k moči. To ga je zaskrbelo, a svojega načrta je bil gotov že preje. Nastavil jej je kozarec na ustnice in kanil nekaj kapljic po grlu. Potem še enkrat! Iz obraza mu je bila hipoma zginila vsa barva in nekaj neumnega je mrmral proti Mimi:

„Je že mogoče dušica, — — pa vender — no jaz pridem še nazaj. — Z Bogom!“

Ni mu bilo obstanka v konjederkini sobi. Krčevito je stiskal torbico k sebi in jo previdno pripel za sedlo. Burno je skočil na konja; ko pa je bil njemu, ga je oblil mrzel pôt po vsem životu. In konj je moral dirjati.

Na ovinku pod vasjo pa je srečal Osolniško Štefinko. Prav mraz je moralo biti ženici. Skrbno se je zavijala v stare cunje, stopala pa je drobno, urno. Varnih, drsajočih korakov se mu je umaknila v stran, da je ni pohodil dirjajoči konj. Ko pa jej je bil izpred oči, stisnila je nagubančeno, usnjato pest in pomigala s koščeno brado:

„Ti volk grdogledi — ti!“

Nekaj korakov dalje pa je pobrala na tleh zdravnikovo torbo; skrila jo je naglo v košarico med ščetine, korake pa je podvojila.

Zdravnik se je močno prestrašil videč, da je izgubil torbo in za konjederko „zdravilo“. Osedlanega konja je peljal sam v hlev, Rupert in Reza pa sta morala iskati po cesti odtrgane torbe.

Furlanu ni bilo nikjer obstanka. Iz sobe hitel je v sobo, od tam v kuhinjo, iz kuhinje v hlev, od tam zopet nazaj po stopnicah — tako enkrat — dvakrat. Sopiha je k Tomiču, izpil tam dve merici vina naglo, v hipu in

zopet je dirjal domov; kjer sta mu Rupert in Reza dopovedala, da torbe ni in ni.

Ko pa je bila že trdna tema, hitel je sam po cesti h konjederkini hiši, pal ondi na kolena in s svojimi gosposkimi rokami tipal po zmrzli, grudasti zemlji in iskal torbe.

Tisti čas je prišla Katra malo na prosto. Predno se je zavedala, kako in kaj, hitela je zopet v sobo in ondu Mimi in hlapcu, vsakemu posebej povedala, da je videla zunaj „spomin“.

Tri ure po zdravnikovem odhodu je konjederka umrla. To vam je bilo vikanja in upitja, žalosti in jokanja. Mimica je bila potrta do smrti. Tako mlada pa že sirota brez starišev. Z obupnim objemom vrgla se je na mrtvo truplo rodne matere in je bolestno ihtela. V duhu jo je prosila oproščenja, v kolikor je bila ona kriva njene smrti.

Napravili so jo spodobno na mrtvaški oder, kakor se je spodobilo imoviti vaščanki

Drugo jutro ob sednih so zvonovi prvič peli mrtvi konjederki. Zdravnik si je velel osedlati in cel dan ga ni bilo nazaj. Na večer pa je prijezdil penastega sirca, utrujen malone do smrti.

(Konec prih.)

Novice.

— Osebnosti. Namesto vpokojenega dež. sodnega svetnika gosp. Jožeta Martinaka je just. minister imenoval za čas sedanje funkcijske dobe, do konca l. 1902, gosp. deželnega sodnega svetnika Karola Wengerja članom deželne komisije za agrarične operacije na Kranjskem. — Deželni odbor je imenoval računskega oficijala prve vrste, gosp. Ant. Mikuša rač. revidentom; računskega oficijala prve vrste g. Iv. Pogačnika kontrolorjem dež. blagajnice; računska oficijala druge vrste gg. Ivana Freliha in Ivana Mikuža rač. oficijaloma prve vrste; dosedanja praktikanta gg. Ivana Pavška in Henrika Logarja računskima oficijaloma druge vrste in gg. Avgusta Bukovca in Josipa Breganta rač. praktikantoma. — Absolvirana učiteljska kandidatinja gdč. Julijana Kos iz Ljubljane je imenovana za provizorično učiteljico na štirirazredni ljudski šoli v Loškem potoku. — Geometer c. kr. ravnateljstva državnih železnic v Beljaku Ferd. Hansky je premeščen k ekspozituri za traciranje v Jesenicah. — Davčni pristav Ivan Tenčič v Gorici je imenovan oficijalom, davčni praktikanti Lud. pl. Benigni, Ferd. Vodopivec, Ivan Butus, Umb. Benčina in Evg. Pinter so imenovani pristavi. — Sekundarijem v deželni bolnici je imenovan dr. Tičar.

— Poroke. Poročil se je v Ljubljani deželni računski oficijal gosp. Ivan Frelih z gdč. Elo Pillerjevo. — V Jesenicah ob Savi se je poročil gosp. nadporočnik Fr. Zwirn z gdč. Herminko Namorševo. Čestitamo!

— Proslava Rakteljeve 50letnice. Odbor „Ljubljanskega učiteljskega društva“ je sklenil v svoji zadnji seji, da hoče petdesetletnico učiteljevanja gosp. nadučitelja in voditelja Frančiška Raktelja praznovati na slovesen način. V sredo, dne 16. t. m. priredi se mu v to svrhu serenada, po serenadi pa slavnosten večer v mali dvorani „Narodnega doma“ s skupno večerjo. K temu večeru se ne bode pošiljalo posebnih vabil. Odbor vabi tem potom k mnogobrojni udeležitvi. Večerja

stane 2 kroni za osebo brez pijače. Ker je pričakovati veliko udeležencev, naj se blagovoli denar za večerjo naprej poslati društveni blagajničarici gđ. Mariji Marout, mestni učiteljici v Ljubljani.

— **Cesarja Franca Jožefa jubilejski most v Ljubljani** je bil dne 4. oktobra slovesno odprt. Most je jako lep in v okras mestu. Prem. gosp. knezoškof ni hotel blagosloviti mostu. *Blagoslovljen je pa bil most, ki ga je 70 let nazaj postavil knezoškof.* **Državne podpore vinogradstvu.** Poljedelsko ministrstvo je dovolilo deželni odboru kranjskemu za tekoče leto svoto 10 000 kron, da razdeli primerne podpore kmetijskim podružnicam v Novem mestu, Mokronogu, Metliki, Košani in Št. Vidu pri Vipavi, ki se pečajo s požlahtnjevanjem in izboljševanjem domačih trtnih nasadov. V prvi vrsti se bode gledalo na napravo oziroma razširjenje vzornih vinogradov in na pridobivanje potrebnih zelenih žlahtnih sadik za lastno potrebo in za oddajo.

— **»Slovenska šolska Matica«.** V kratkem se bodo začele tiskati knjige, ki jih izda »Slovenska šolska Matica« za tekoče leto. Da bode odboru mogoče določiti število iztisov, opozarjajo se učitelji in drugi razumniki še enkrat, pa pristopijo k društvu tudi oni, ki do zdaj še niso tega storili. Čas za pošiljanje letnine je do konca oktobra t. l. Nadejamo se, da ga ne bode učitelja (učiteljice), ki bi ne bil član tega prekoristnega društva. Pa tudi od drugih razumnikov pričakujemo, da se oglase kot ustanovniki ali vsaj kot letniki.

— **Živinozdravniška potovalna predavanja** so bila letos v Bohinjski Bistiri 1., v Breznici 8., v Dovjem 15. in v Mošnjah 22. septembra. Poleg drugih predmetov se je obširneje govorilo tudi o živinski kugi in o sanitetno policijskih predpisih. Teh štirih predavanj se je udeležilo 147 poslušalcev.

— **Volilni shod v Novem mestu** je imel dne 3. oktobra državni poslanec Ivan Plantan, ki je na shodu poročal o svojem delovanju v državnem zboru. Shod je poslancu izrekel soglasno zaupanje.

— **Podpore gasilnim društvom.** Deželni odbor je za gasilne namene iz stražno-gasilnega zaklada dovolil in nakazal gasilnim društvom in občinam sledeče podpore, in sicer so dobili: Zavezni odbor 1376 K; Št. Peter na Krasu (za več let) 1000 K; Ljubljana in Trata po 600 K; Novo mesto in Kropa po 400 K; Razdrto, Št. Rupert, Leše, Kamnik, Stara Loka po 300 K; Breznica 260 K; Dovje, Bizavik, Trnovo po 250 K; Onek, Št. Vid pri Ljubljani, Krka, Voglje, Sodražica, Zagorje, Polhovgradec, Trebnje, Dobrova, Vič-Glince, Krško, Postojina, Brezovica, Koprivnik, Studenec-Ig, Radovljica, Železniki, Bohinjska Bela, Dolenjvas pri Cirknici, Domžale, Horjul, Rateče, Škofja Loka, Bled, Mojstrana, Škofeljica, Kranj, Koroška Bela, Šmartno pod Šmarno goro, Grosuplje po 200 K; Kočevje, Stari trg pri Ložu, Vel. Lašče, Črni vrh, Cirknica, Moste, Belapeč, Novavas, Dol, Borovnica, Litija, Ribnica, Selce, Radeče po 160 K; Dolsko 150 K; Toplice, Kranjska gora po 140 K; Preddvor, Kočevska reka, Leskovec, Vrhnika, Vipava po 120 K; Tržič, Višnagora, Gorje, Begunje, Dob. Lukavica, Št. Vid nad Vipavo, Stara cerkev, Starilog po 100 K; Št. Vid pri Zatičini 80 K; Morovec, Dolenji Logatec, Šiška, Stari trg pri Kočevju, Štepanjvas, Mozelj, Lienfeld, Reinthal, (Svetli potok), Šmarje, Vid, Semič po 60 K. Skupno toraj se je razdelilo 17 856 K. Vpoštevale so se tiste prošnje, ki so došle deželni odboru do 1. septembra 1900.

— **Škrlatica**, ki se je epidemično pojavila v Kovorji v kočevskem okraju, je popolnoma prenehala. Izmej 15 zbolelih otrok sta dva umrla.

— **Idrijsko živo srebro na Kitajskem.** V Hongkongu se vsako leto speča mnogo živega srebra, katero se poglavitno uporablja v izdelovanje cinobra, iz katerega se dobiva. Kitajcem toli priljubljena rdeča barva. Nas zanima to dejstvo posebno zaradi tega, ker dotično živo srebro pri-

haja na Kitajsko večinoma iz Idrije čez London. Letos je bila kupčija zaradi kitajskih nemirov slabejša in se je prodalo le kakih 6000 steklenic živega srebra v Hongkongu ter so tudi cene bile nestalne. Ako bi se naše živo srebro neposredno importiralo na Kitajsko bi se pač dale doseči boljše in tudi stalnejše cene in bi se tako lažje nasprotovalo vedno rastoči konkurenci manj vrednih kemičnih surogatov, kateri se uporabljajo v izdelovanju cinobra.

— **Nov list** je začel izhajati 1. t. m. v Žalcu na Štajerskem z naslovom: »Občinski časnik«. Strokovni list za slovenske občine. V 1. št. je pojasnil urednik in izdajatelj, gosp. Ivan Kač, potrebo lista tako-le: Prepričan o veliki potrebi lista, ki bi zastopal koristi in težnje slovenskih občin, namenil sem se, izdajati strokovni list »Občinski časnik«, ki bo zastopal občine v vseh zadevah. Prinašal bo v svojih predalih vse, občin se dotikajoče postave, odloke in ukaze, ter jih razpravljal vsakemu, tudi prirobnemu umevno. »Občinski časnik« bode učitelj, svetovalec v vseh, občine se zadevajočih rečeh, donášal bode vzorce za pravilno slovensko uradovanje, in seznanjal župane in občinske tajnike s pravicami in dolžnostmi občin napram državi, deželi in zasebnikom. »Občinski časnik« se bo potozal za koristi občin, razkrival krivice, katere se gode, in tirjal od države in dežele, da se čuvajo koristi občin in upoštevajo njih težnje. »Občinski časnik« bo delaval na to, da se tako doseže enotno in edino postopanje v vseh rečeh, ki se tičejo občin in istih koristij. Sprejemal bode v svoje predale raznovrstna vprašanja o občinskih zadevah in odgovarjal možno natančno in umljivo. Dalje bode rad sprejemal dopise o raznovrstnih občin zadevajočih rečeh, kakor tudi vsako novico, naj si bode o sreči ali nesreči. Da pa ne bode »Občinski časnik« preveč suhoparen, bo prinašal povesti iz življenja Slovencev in pa poštene kratkočasnice.

— **Kdo bo škof v Trstu?** Prvotno se je govorilo, da utegne biti naslednik pokojnega škofa Šterka prošt Jordan v Gorici. Sedaj kombinirajo nekateri tako, da bi utegnil bi imenovan za škofa tržaško koperskega kanonik in stolni dekan Sedej v Gorici, čujejo se pa tudi glasovi, da bi prišel v Trst krški škof Mahnič. »Piccolo« pa je zvedel še za nekega drugega kandidata, to bi bil neki nemški menih-benediktinec, ki je rojen v Nemčiji. Govori se pa tudi o Petro-niju, ki vodi sedaj škofovske posle kot kapiteljski vikar v Trstu. Kakor se vidi, kandidatov dosti — ali naj bo izvoljen Peter ali Pavel, slovenska reč ne pridobi nič, ker tega ne dopušča sistem!

— **Poštno in brzojavno ravnateljstvo za Trst, Primorsko in Kranjsko** naznanja, da se je na c. kr. pošt-nem uradu Banjaloka in Mozelj v političnem okraju Kočevje uvedla dne 2. oktobra brzojavna služba (omejena dnevna služba).

— **Tridesetletnico svojega delovanja kot urednik** zadrškega časnika »Narodni List« je praznoval 7. t. m. deželni in državni poslanec Juraj Biankini. Koliko zaslug si je pridobil jubilar v dolgi dobi, odkar je prevzel uredništvo omenjenega lista, ne samo na časnikarskem polju, nego tudi s svojim plodovitim političkim in parlamentarnim delovanjem, ni nam treba posebej poudarjati, saj jih pozna vsakdo, ki količkaj pazno zasleduje javno življenje bratskega naroda v krški Dalmaciji. Neustrašenemu boritelju in delavcu na narodnem polju kličemo ob priliki, ko more gledati nazaj na dolgo dobo svojega trülapolnega dela, tudi mi: Bog ga ohrani svojemu narodu še dolgo čilega in delavnega! Na mnoga leta!

— **Umrli.** V Višnji gori je nagloma umrl ondodni župan gosp. I. Stepic. — V Gradcu je umrla gospa Ana Dekleva.

— **Kranjski raki**, ki so zadnja leta v nekaterih vodah skoraj popolnoma izumrli, se polagoma po prizadevanju raznih najemnikov ribolova zopet začnajo javljati. Tako se je posrečilo gosp. Bergmannu, lekarnarju in posestniku v Novem mestu, zaploditi v Težkem potoku 34 cm dolge rake.

— **Ukraden denar — najden.** V Ljubljani je našel policijski stražnik Mihael Sitar v grmovju na Ambroževem trgu vrečico, v kateri je bilo 290 kron. Denar je bil malo časa popred, ko je bil najden, ukraden mesarici Marjani Paternostrovi iz Studenca, in sicer v gostilni na Poljanski cesti št. 26. Marjana Paternoster je pustila korbico z vrečico in denarjem v veži in je šla v gostilno. Tat je to priliko porabil in denar odnesel. Vzel je le 10 kron, ki so bile v ruti, v katero je bila zavita vrečica z drugim denarjem. Tat najbrže ni slutil, da je v vrečici denar in je vrgel ruto z vrečico vred stran.

— **Volkovi se pogostoma prikazujejo** v kočevskem okraju, a le bolj v hudi zimi. Letos se je priklatil tak kosmatin v vas Rigne in raztrgal ter odnesel jagnje.

— **Zažigalca so dobili.** Iz Kroke se poroča: Izdal se je požigalec Kroke. Enajstkrat je zažigal, a le petkrat se mu je posrečilo zanetiti ogenj. Ko je po noči zažigal v Kotlu pri Hercelnu, so v pravem času zapazili tleči ogenj. Orožniki so ga že odvedli k c. kr. sodniji v Radovljico. Zove se Ahačič. Kroparji bodo sedaj vsaj v miru in brez skrbi spali.

— **Strela.** Dne 7. t. m. je treščilo v poslopje J. Adama na Pokajišču pri Borovnici; pri tem je omamila strela hčerko in ubila dva vola. Škoda je precejšnja, ker nesrečnež ni bil zavarovan.

— **Napad.** V nedeljo zvečer med 8. in 9. uro je bil v Hrušici mesarski pomočnik Anton Hlebš iz Št. Vida od Jakoba Pogačnika in Franceta Kramarja napaden. F. Kramar ga je sunil z nožem v hrbet in ga težko ranil. Ranjenca so prepeljali v deželno bolnico.

— **Ženo umoril radi nezvestobe.** Vrtnarski pomočnik Horak na Dunaju je bil uložil proti svoji ženi tožbo radi zakonske nezvestobe. Te dni bi se imela vršiti dotična obravnava. Horak pa je prežal na cesti na svojo ženo in jo je, ko je prišla blizu, nekolikokrat udaril s palico po glavi; nato pa je potegnil samokres in je trikrat ustrelil na njo, da se je težko ranjena zgrudila na tla. Potem je napadalec usmrtil še samega sebe, ustrelivši se v srce. Žena je umrla v nekoliko minutah.

— **Devet obtoženih urednikov.** Vojaško poveljstvo v Lvovu toži devet urednikov raznih Lvovskih časnikov, ki so prinesli poročila o nekem vojaškemu poveljstvu neljubem dogodku. Obtoženi uredniki so nastopili dokaz resnice. Obravnava se je pričela vršiti prve dni oktobra. Povabljenih je bilo 150 prič.

— **Strahovita nesreča na železnici.** Skoro nikdar se ni čulo o tako strahoviti nesreči na železnici, kakoršna se je pripetila, kakor poročajo iz Budimpešte, pri Verciorova. Poročilo se glasi: Brzovlak iz Bukaresta je te dni zapustil ob 2. uri ponoči postajo Paloto. Skoro nato je isto postajo zapustil tovorni vlak, naložen s 16 ton petroleja. Nedaleč od Palote se spušča železnica navzdol. Na tej točki je tovornemu vlaku odrekla zavora in drdral je s strahovito hitrostjo po bregu navzdol. Strojvodja je spustil pomočno piščal, katero je strojvodja brzovlaka tudi slišal. Namesto pa, da bi strojvodja na brzovlaku napel pri stroju vse sile in hitro vozil, je brzovlak — ustavil. Skoro nato je priletel po bregu tovorni vlak in se z vso silo zaletel v stoječi brzovlak. Oba vlaka sta bila v hipu razdrobljena. Iz tovornega vlaka se je po bregu razlilo 14 reservoirjev petroleja, ki je tekel kot mogočen potok. Petrolej se je vnel ob ognju prevrnjenega železniškega stroja tovornega vlaka in takoj sta bila oba vlaka v plamenu, iz katerega so se čuli obupni klici ponesrečenih oseb. Od 38 potovalcev na brzovlaku jih je 32 zgorelo. (!)

— **Židovska občutljivost.** V nekem mestu ob Sein-u je sodnik preglasno opomnil pričo: „Zadržite se spodobno. Ali

mislite, da se nahajate v židovski šoli? Tu ni nobena židovska šola“. Predstojništvo osrednjega društva židovskega se je nato obrnilo na pristojni urad s prošnjo, da se pri obravnavah ne bodo rabili izrazi, ki bi utegnili koga verski čut žaliti. Predsednik deželne sodnije je nato odgovoril: „Zgodilo se je, kar je bilo treba, da se v prihodnje ne rabi več beseda „židovska šola“. Židovski občutljivosti se ugotovi, a katoliška cerkev se sme najgrje blatiti.

— **Električni stroj za gluhe.** Ruski medicinski družbi je izročen od dr. Wolického izvršeni električni stroj, ki omogočuje, da slišijo tudi popolnoma gluhi ljudje. Tako se namreč poroča iz Petrograda.

— **Lekarna živali.** Konji ali krave, ko zbirajo v krmi, iščejo v istej najprej ona zelišča, katera jih utegnejo obvarovati pred kako boleznijo. Tudi ovce jedo neka posebna zelišča, toda le tedaj, ako se ne počutijo dobro. Zato je na kmetih mnenje, da se mora žival pustiti, ako je bolna, ker se v največ slučajih zdravi sama. Sloveči prirodoslovec Linne je dokazal, da je 286 zelišč, katera jedo krave, a 218 taci, katerih ne marajo jesti. Od zelišč, katera jedo, je nekaj takih, katerih se dotaknejo le v bolezni. Ta zelišča so torej takorekoč „lekarna živali“. Ovce poznajo 387 različnih trav in zelišč, katere jih hranijo, a med temi je nekaj taci, katere uživajo le v slučajnih boleznih. Konji poznajo 262 vrst trav in zelišč, a med temi jih je precejšen del, katere služijo konju kot zdravilo.

— Med vsemi domačimi živalimi pa je v pogledu samozdravstva najrazumnejši pes. Psa žene njegov instinkt, kadar izgubi apetit, da si poišče zdravilno travo „pasjo travo“ imenovano, katera mu povzroči purgacijo in koj je zopet zdrav. Mnogo je ljudi, ki so tako neumni, da hočejo psa odvrtiti od uživanja te trave, ker menijo, da oboli na tem, dočim je baš nasprotna resnica. Tudi mačke imajo svojo zdravilno travo, katero grizejo. Živalska slina je najboljšo zdravilo za rane, kadar je pes ali maček ranjen, se obliže pa je zdrav, zato pravijo „se je zlizal“. Jednako kakor domače znajo se zdraviti tudi divje živali. Prebrisanost divjih živalij je včasih celo tolika, da opravljajo same nekako službo zdravnikov. Tako na pr. Šimpans in druge opice, ako se jih rani, druga drugi pokrivajo rano z rokami in celo zamašijo rano s perjem od zelišč, s čemer ne le ustavijo tok krvi, marveč celo pripomorejo do hitrejšega zdravljenja. Do kolike bistrosti v zdravljenju prispe bernhardinski psi, o tem je mnogo znanega.

— **Nemški cesar posredovalec ruskega carja.** Senzačno vest razširja korespondenčni urad. Cesar Viljem je prijezdil v uniformi ruskega grenadirskega polka v obmejno mesto Witschtygen, katero je 26. avgusta požar uničil. Cesar Viljem je prebivalstvo tega ruskega mesta ogovoril nekako tako-le: „Njegovo Veličanstvo car Nikolaj. Vaš vzvišeni gospodar, moj ljubi prijatelj, je čul o Vaši nesreči in Vam po mojih ustih sporoča, da ga je Vaša nesreča zelo užalostila, ter Vam izreka svoje srčno sožalje. Toda še več! Pošilja Vam po meni kot dokaz Svoje očetovske skrbnosti dar 5000 rubljev. In tega spoznate, kako oči Vašega presvetlega vladarja gledajo do mej njegove države in kako njegovo srce vse svoje podložnike objema v ljubezni“. Cesar Viljem je končal svoj govor s „hurra“ klici na ruskega carja. — V političkih krogih bode to nenavadno „posredovanje“ vzbudilo pač veliko pozornosti.

— **Največja gostilna na svetu** se nahaja v Berlinu v zoološkem vrtu. Njen lastnik plača najemnino na leto 150.000 mark. V gostilni je 20.000 komadov raznih kabinjskih posod, 25.000 kozarcev za pivo, 20.000 nožev in vilic in 18.000 žlic. Gostilna je dobro obiskana prav za prav samo šest poletnih mesecev in v tem času potroši za 272.000 mark mesa in perutnine, za 82.000 mark konserv in 6000 hl piva. Stolov je v gostilni 15.000. V kuhinjah dela preko 200 oseb, mej njimi 36 kuharjev.

— **Kmetje za šolo.** V Orlovi, ki ima 3256 duš, so kmetje ustanovili dekliški gimnazij. Gimnazij ima 8 razredov in 200 učenk. izmed katerih je 190 kmetskega rodu. Razun navadnih predmetov imajo tudi nauk o gospodinjstvu in uče se kuhati, da bi deklice, ki ostajajo doma, znale tudi domača opravila. 185 praznih učiteljskih mest se je napolnilo deloma s 109 gojenkami tega gimnazija.

— **Kralj starešina.** Te dni je umrla v Kodanju soproga slovitega slikarja danskega Jensena. Na krsti bil je tudi dragocen venec — s kraljevim imenom. Kralj je namreč že v mladosti podpiral nadepolnega slikarja in ko ga je nekega dne zapazil vsega otožnega, vprašal ga je po vzroku njegove tuge in zamolklosti. Mladi slikar pa je hiral — radi nesrečne ljubezni; njegova izvoljenka je bila iz plemenite hiše in njen oče je ni hotel dati plebejcu. Kralj ga je potolažil, izposloval je slikarju njegov ideal bil je celo pri ženitnini slikarjevi za starešino — in ko je slikarju zdaj umrla draga polovica — se je nekdanji starešina še nanjo spomnil z vencem na mrtvaško krsto.

— **Dobro se je zmuznil.** V Parizu se je bavila žena nekega hotelirja baš s svojo toaletto, ko je začula v svoji spalnici ropot. „Kdo je?“ je zaklicala. In pokazal se je njen najmlajši natak, zdrknil je na kolena ter jej začel praviti o svoji nepopisni ljubezni. Žena mu je grozila, da pokliče soproga, a natakar ie bil takoj pri volji, umakniti se, ter je le prosil lepo gospo, naj o tem molči. Popoldan pa je zmanjkalo natakarja, gospa hotelirka je bila v groznih skrbih, mislila je, da se je natakar iz nesrečne ljubezni usmrtil. A kmalu je zapazila, da je izginilo iz njene spalnice 1500 frankov in mnogo drugih dragocenosti. Natakar je bil navaden, a jako prebrisan tat, ki se je rešil iz neprijetne situacije s tem, da je fingiral napram gospej hotelirki nesrečno ljubezen.

— **Zaupanje prezidenta Krügerja.** „Journalu“ poročajo iz Amsterdama: Bilo je nekaj dni po pogrebu Krügerjeve gospe, ko je le-ta prejel od svojih sorodnikov brzojavko, oddano v Laurencu Marquesu, s sledečo vsebino: „V nedeljo smo pokopali teto Sannijo; kaj naj storimo s hišo?“ Prezident Krüger je takoj odgovoril: „Berite v bukvah pregovorov v 7. poglavju, 19. in 20. vrsto“. Sv. pismo pravi na tem mestu: „Moža ni doma, podal se je na prav dolgo pot, možnjo z denarji je vzel seboj, in šele o polni luni (ob določenem času) se bo vrnil domov“. „Journal“ k temu dostavlja: „Kos tragike je tem, ker navedeni rek nam podaja prekrasen svit junaške in vedno upajoče duše starčka in njegovega neprelomnega zaupanja v končni srečni izid obupnega boja za svobodo in obstanek“.

— **Anglikanske lepe cerkve** na Angleškem so večinoma prazne. Da se doseže številnejše obiskovanje božje službe, poslužujejo se gg. pastori raznih sredstev. Tako je na pr. v City postavil ondodni duhoven v svoji cerkvi velik grafofon in kinematograf. V drugi cerkvi je vpeljal pastor večerno službo božjo, h kateri pridejo gospe v plesni opravi, gospodje v fraku z belo kravato, da se po končanem cerkvenem opraviilu odpelejo — na ples. Drug duhoven, pesnik, je povabil za jedno nedeljo ameriansko igralko gospo Brown Potterovo. Le-ta je stopila ua leco ter predavala nekaj „komadov“. Uboga anglikanska cerkev, ki mora svoje vernike vabiti k službi božji na take načine!

Loterijske srečke.

V Lincu dne 5. oktobra t. l.: 72, 29, 8, 57, 84.

V Trstu dne 5. oktobra t. l.: 28, 50, 19, 22, 75.

V Pragi dne 9. oktobra t. l.: 84, 2, 74, 89, 72.

100—300 gold. na mesec

zamorejo osebe vsakega stanu na vsakem kraju gotovo in pošteno brez kapitala in zgube zaslužiti z prodajo postavno dovoljenih državnih papirjev in srečk.

Ponudbe sprejme **Ludwig Oesterreicher**,
Deutsche Gasse 8 Budapest. (10—10)

Da se zamore ceni bazarski ali tržni robi v okom priti, me je ena največjih švicarskih tovarn za uro pooblastila tako dolgo, da je kaj zaloge, kot reklamo, žepne ure prav fino izdelane skoraj **zastonj** prodajati. (14—15)

K vsaki uri se dobi
usnjati tok in novoizum-
ljeno pomanjšalno zrcalo
zastonj.

K vsaki uri se dobi
usnjati tok in novoizum-
ljeno pomanjšalno zrcalo
zastonj.

gld. 2:10

nikelnasta anker-remont. žepna ura s posrebrnjeno francosko verižico in tokom.

gld. 4:20

prava srebrna remont ura s posrebrnjeno amor. žepno verižico in tokom.

gld. 4:70

prava srebrna remont. ura za dame s posrebrnjeno angleško verižico in tokom.

gld. 11:—

prava 14karat zlata remont. žepna ura v lepi baržunasti škatulji in elegantno verižico.

Za vsako uro se jamči 3 leta.

Nepovoljne se zamenja ali denar nazaj pošlje, torej brez rizike. — Tem enaka naznanila so ponarejena. — Pošilja se proti gotovini ali po povzetju.

E. Holzer

tovarniška zaloga ur in zlatnine na debelo.

Založnik avstrijske c. kr. uradniške zveze itd.

Krakov, Stradom 18.

Avstrijsko.

Ilustrovani ceniki zastonj in franko.

Agentje se sprejmejo.